

[Olav Olsen.]

Jeg vil derfor gerne henstille til den højtærede Landbrugsminister, om ikke der var Mulighed for at skille Landbrugsdriften ud fra disse Forsøg; saaledes at disse fik deres egen Økonomi. Jeg tror, det vilde betyde noget ogsaa for Lederen derude, at han ikke skulde være ansvarlig for det Underskud, som Forsøgene paafører Landbruget, og paa hvis Størelse han ingen som helst Indflydelse har.

Man maa nu imidlertid ikke, selv om man gik til denne Adskillelse, hvad jeg meget vilde ønske var forligt, vente, at man derfor kommer bort fra Underskud paa Landbruget. For vel er det rigtigt, hvad der er sagt fra mange Sider, at vi er kommet ind i en Opgangstid, en Tid, hvor det økonomisk gaar fremad ogsaa for Landbruget; men der er ingen Grund til at blæse i Basuner for de gode Tider, vi er kommet ind i. De Regnskabsresultater, som Driftsbureauet opstiller, viser, at man er kommet op paa et Driftsudbytte (Forrentningsprocent) af 1,8 pCt. for samtlige Landbrug for det Aar, der sluttede i Foraaret 1928, mod 1,2 pCt. for det Aar, der sluttede i Foraaret 1927. De vil alle sammen se, at der altsaa er langt frem, inden vi kommer til en ordentlig Forrentning af det Arbejde og den Kapital, der er anbragt i Landbruget.

Det, der har gjort, at man i denne Sommer har talt saa meget om de gode Tider, er jo dette, at vi er kommet længere bort fra Følgerne af Mund- og Klovesygen, uden at vi dog kan sige, at vi er kommet helt bort fra dem. Dernæst kan man jo sige, at den Lettelse, vi har faaet i Skatterne, ogsaa bidrager til, at Forrentningen bliver bedre. Og jeg vil tro, at det Aar, vi er inde i, vil vise en tilsvarende Fremgang som det sidste Aar. Men derfra til, at vi har gode Tider for Landbruget, Tider, hvor Landbruget kan forrente sig, er et meget langt Spring.

Under Behandlingen af Loven om et ekstra Laan til Driftslaaneforeningerne blev der her i Salen fremsat en Udtalelse, jeg gerne med den højtærede Formands Tilladelse vil fremsætte en Bemærkning til, da jeg ikke kunde gøre det den Dag. Der blev fra en Side sagt, at af disse Driftslaane-foreninger var der en i den nordlige Del af Sønderjylland, der var startet af Folk, der ikke var solvente, Folk, som ikke havde tilstrækkeligt til at kunne starte en saadan Forening. Jeg har siden undersøgt dette Forhold nøjere, da jeg er noget kendt paa de Egne, og de Oplysninger, jeg har faaet, er af den Art, at jeg kan sige, at denne Be-

skyldning mod disse Folk og mod denne Forening dernede er urigtig. Jeg kan ikke sige — og det er der vel ingen, der kan —, at alle de, der er Medlemmer af Driftslaane-foreningen, er solvente; men jeg kan sige, at selve Driftslaane-foreningen med det solidariske Ansvar den har, er god nok og bestaar af Folk, der er gode nok. Det er derfor en uretfærdig Beskyldning, der er rettet imod denne Forening og denne Egn.

Sidste Aar fik vi, som De vil erindre, en Lov, der stillede 10 Mill. Kr. til Raadighed for de Landbrugere, der kunde opnaa Akkord. Nu vil jeg gerne spørge den højtærede Landbrugsminister eller den højtærede Justitsminister — jeg ved ikke rigtig, hvem der skal svare paa det —, hvorledes denne Lov har virket i Praksis. Det er mig bekendt, at der er udsendt Spørgeskemaer til Dommerkontorerne Landet over: for at faa oplyst, hvor stærkt den bruges. Jeg har den Tro, at Loven ikke bruges efter sin Hensigt, fordi den indeholder Bestemmelser, som forhindrer, at den kommer til at virke, som den skulde.

Jeg vil gerne spørge den højtærede Landbrugsminister, om ikke der er Rimelighed i og Mulighed for at faa Loven ændret saaledes, at den blev brugelig. Naar Ministeriet har forelagt og Rigsdagen vedtaget en saadan Lov, har det jo været Mening — derom er vi sikkert enige fra alle Sider —, at Loven skulde kunne bruges efter sit Formaal. Og hvis Loven ikke kan bruges — og det vil man jo kunne se af Oplysningerne —, er der saa ikke Mulighed for at faa Reglerne ændret, saaledes at den bliver brugelig?

Det er alle bekendt, at en hel Del Landbrugere, særlig unge, som kom til, medens vi havde den falske Krone, den, der kun var 60 Ø. værd, kom til at sidde med saadanne Hæftelser paa deres Ejendomme, at de ikke var i Stand til at klare sig. Derfor enedes man i Fjor om at stille disse 10 Mill. Kr. til Raadighed for dem, der kunde opnaa Akkord. Nu er det gaaet saadan i Tiden, siden Kronen gik i Pari, at Tusinder af unge Landmænd er gaaet fallit, fordi de blev ramt af Stigningen fra den falske Krone, som vi havde nogle Aar, og som de intet Ansvar havde for. Mange af disse unge Landmænd er udvandret til Kanada, og det er jo en Udvikling, som ingen fra dansk ansvarlig Side kan ønske fortsat.

Derfor er det, jeg spørger: er der ikke Mulighed for at give Loven en saadan Form, at den bliver brugelig, saaledes at vi kan standse denne Udvandring af fallerede unge